POZNAŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 10 **Poznań, dnia 14 marca** **1949 r.**

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY: Str.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

DZIAŁ URZĘDOWY

202

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 28 lutego 1949 r. w sprawie tępienia płaszczyńca burakowca.

W rozporządzeniu Wojewody Poznańskiego z dnia 11 marca 1948 r. w sprawie tępienia płaszczyńca burakowca (Poznański Dziennik Wojewódzki Nr 8, poz. 103) wprowadza się w § 1 następujące zmiany i uzupełnienia.

W związku z powyższym § 1 przyjmuje następujące brzmienie:

§ 1. 1. Ustanawia się obowiązek tępienia płaszczyńca w gminach wiejskich i miejskich położonych na terenię powiatów: Chodzież, Czarnków, Gniezno, Kalisz, Koło, Konin, Mogilno, Międzychód, Nowy Tomyśl, Oborniki, Piła, Poznań, Szamotuły, Turek, Wągrowiec, Wschowa, Żnin.

2. Zwalnia się z obowiązku tępienia płaszczyńca burakowca z zastrzeżeniem podanym w punkcie trzecim następujące powiaty: Gostyń, Jarocin, Kępno, Krotoszyn, Kościan, Leszno, Ostrów, Rawicz, Śrem, Środa, Wolsztyn, Września.

3. We wszystkich powiatach nie objętych obowiązkiem tępienia płaszczyńca, w razie stwierdzenia przez Stację Ochrony Roślin przed 31 maja skupienia się większych ilości płaszczyńca na uprawach buraków cukrowych, pastewnych i ćwikłowych oraz szpinaku i boćwiny, Starosta Powiatowy zarządzi zaoranie części lub całości plantacji na koszt użytkującego grunt.

4. Do zwalczania tego szkodnika obowiązani są wszyscy użytkowcy gruntów, na których uprawia się buraki cukrowe, pastewne, ćwikłowe, jak również boćwinę i szpinak.

Wojewoda: w z.: M. Adamowicz, Wicewojewoda

203

OBWIESZCZENIE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO

z dnia 2 marca 1949 r. Nr Wojsk. -O I 5/6/49 w sprawie wykazu osób poszukiwanych — uchylających się od powszechnego obowiązku wojskowego.

L. p.	Nazwisko i imię imiona rodziców	Data urodzenia	Miejsce urodzenia	Stopień wojsk.	Zawód	Ostatnie miejsce zamieszkania
1	Tomaszewski Ludwik s. Władysława	29. 1. 1927	Hinice, pow. Śniatyń	—	—	w okolicach Krzyża

Za Wojewodę: Wł. Błażewicz, Naczelnik Wydziału.

204

OBWIESZCZENIE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO

z dnia 3 marca 1949 r. Nr Wojsk. -O. II 1/10/49 w sprawie niepodlegania powszechnemu obowiązkowi przysposobienia zawodowego, wychowania fizycznego i przysposobienia wojskowego osób duchownych.

Zgodnie z art. 33 lit. h) ustawy z dnia 25 lutego 1948 r. o powszechnym obowiązku przysposobienia zawodowego, wychowania fizycznego i przysposobienia wojskowego młodzieży oraz o organizacji kultury fizycznej i sportu (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 90), obowiązkowi temu nie podlegają jedynie duchowni — przez państwo uznanych wyznań — którzy posiadają święcenia kapłańskie wzgl. złożyli uroczyste śluby zakonne.

W związku z powyższym — na podstawie wyjaśnienia Komendy Głównej Powszechnej Organizacji „Służba Polsce" z dnia 9 lutego 1949 r. Nr 366/XII - P. Z. - 11/P, — Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości:

1. uczniowie seminarium duchownego roczn. 1930—1932, o ile nie składali wstępnych ślubów, podlegają obowiązkowi stawiennictwa, i zostaną ujęci do ewidencji, powołani przed komisję kwalifikacyjno-rejestracyjną i otrzymają zaświadczenie — zgodnie z orzeczeniem lekarskim.,

2. uczniowie seminarium duchownego nie podlegają wcieleniu do jednostek organizacyjnych „S. P.". W wypadku, gdy uczeń zostanie z seminarium zwolniony, podlega powołaniu na ogólnych zasadach, — o ile nie przysługuje jemu odroczenie na podstawie tymczasowej instrukcji Nr 444/XII/P. F.-3.

Za Wojewodę: Wł. Błażewicz, Naczelnik Wydziału.

205

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO

z dnia 1 marca 1949 r. Nr Wet. III/2d-3/49 dot. zakładów utylizacyjnych.

Do Ob. Ob. Starostów Powiatowych i Prezydentów Miast Wydzielonych.

Urząd Wojewódzki podaje poniżej do wiadomości i zastosowania zarządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 14. 1. 49 r. o obowiązkach i sposobie zgłaszania i dostarczania zwłok zwierzęcych do zakładów utylizacyjnych.

Za Wojewodę: Dr Krygicz, Naczelnik Wydziału.

*

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLN. I REFORM ROLNYCH

z dnia 14 stycznia 1949 r. wydane w porozumieniu z Ministrami — Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych oraz Przemysłu i Handlu o obowiązku i sposobie zgłaszania i dostarczania zwłok zwierzęcych do zakładów utylizacyjnych.

Na podstawie art. 17 ust. (2) rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 8. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych w brzmieniu ustawy z dnia 16. 4. 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 245) — zarządza się, co następuje:

§ 1. Zwłoki zwierząt jednokopytowych (konie, osły, muły i osłomuły) i bydła rogatego, a także świń o wadze powyżej 30 kg, w powiatach wymienionych w § 2 niniejszego zarządzenia, należy zgłaszać bądź dostarczać do terytorialnie właściwych zakładów utylizacyjnych (przetwórni zwłok zwierzęcych) w sposób określony w następnych paragrafach niniejszego zarządzenia.

Rakarnie, nie posiadające własnego zakładu utylizacyjnego, są obowiązane oddawać do terytorialnie właściwego zakładu utylizacyjnego wszystkie zwłoki zwierzęce, znajdujące się w rakarni.

Za zwłoki zwierzęce w rozumimieniu niniejszege zarządzenia uważa się zwierzęta padłe lub zabite nie w celu spożycia.

§ 2. Terytorialnie właściwymi zakładami utylizacyjnymi są —

1. w województwie łódzkim:

a) Zakład Utylizacyjny w Zieleńcu, pow. kutnowskiego — dla powiatów — kutnowskiego, woj. łódzkiego, gostynińskiego, woj. warszawskiego i włocławskiego, oraz m. Włocławka, pow. pomorskiego.

b) Zakład Utylizacyjny w Piotrkowie — dla pow. piotrkowskiego i miasta Piotrkowa —

c) Zakład Utylizacyjny w Rudzie Bugaj k/Aleksandrowa, pow. łódzkiego — dla powiatów — łódzkiego, łaskiego i brzezińskiego oraz dla m. Łodzi.

2. w województwie pomorskim —

Zakład Utylizacyjny w Bydgoszczy — dla pow. Bydgoskiego i m. Bydgoszczy —

3. w województwie poznańskim —

a) Zakład Utylizacyjny w Tarnowie Starym, pow. kościańskiego dla powiatów — kościańskiego i śremskiego oraz z gminy Gronowo, pow. nowotomyskiego —

b) Zakład Utylizacyjny w Golinie, pow. konińskiego — dla powiatów — konińskiego, kolskiego i tureckiego —

4. w województwie śląskim —

a) Zakład Utylizacyjny w Tarnowskich Górach — dla powiatów — lublinieckiego, tarnogórskiego i zawierciańskiego, oraz m. Zawiercia —

b) Zakład Utylizacyjny w Bycinie, pow. gliwickiego — dla powiatów: gliwickiego i rybnickiego oraz miast Gliwic i Zabrza —

c) Zakład Utylizacyjny w Grobnikach, pow. głubczyckiego — dla powiatów — głubczyckiego, kozielskiego i raciborskiego oraz m. Raciborza —

d) Zakład Utylizacyjny w Dąbrówce Małej, pow. katowickiego — dla powiatów — będzińskiego, bytomskiego, katowickiego i pszczyńskiego oraz miast — Katowic, Bytomia, Chorzowa i Będzina —

e) Zakład Utylizacyjny w Węgrach, pow. opolskiego — dla powiatów — gródkowskiego, kluczborskiego, niemodlińskiego, nyskiego, oleśnickiego, opolskiego, prudnickiego i strzeleckiego oraz miast Nisy i Opola.

5. w województwie warszawskim —

Zakład Utylizacyjny w Działdowie — dla powiatu działdowskiego —

6. w województwie wrocławskim —

Zakład Utylizacyjny w Oleśnicy — dla powiatów — oleśnickiego, sycowskiego i namysłowskiego.

§ 3. Na terenach, na których istnieje rakarnia, powiatowa władza administracji ogólnej, na podstawie porozumienia się właściciela zakładu utylizacyjnego z właścicielem rakarni, może odnośną rakarnię wyznaczyć jako punkt zbiorczy dla zwłok z tym, że zbieranie wszystkich zwłok w rakarni odbywać się będzie na rachunek zakładu utylizacyjnego .

Na wniosek właściciela zakładu utylizacyjnego wojewódzka władza administracji ogólnej — może wyznaczyć także inne punkty zbiorcze, jeżeli ich urządzenie i obsługa dają dostateczną rękojmię, że nie nastąpi rozwleczenie zaraźliwych chorób zwierzęcych.

§ 4. W przypadku padnięcia lub zabicia nie w celu spożycia zwierząt, których zwłoki podlegają obowiązkowi dostarczania do zakładów utylizacyjnych na terenach powiatów wymienionych w § 2 — właściciele lub posiadacze zwierząt są obowiązani:

a) zabezpieczyć zwłoki zwierzęcia przed rozwleczeniem i uszkodzeniem,

b) powiadomić niezwłocznie, a najpóźniej do 12 godzin, ustnie lub pisemnie przez posłańca lub telefonicznie lub telegraficznie — Zarząd Gminny albo właściwy zakład utylizacyjny, albo kierownika rakarni lub dozorcę punktu zbiorczego, podając rodzaj zwierzęcia, adres posiadacza, miejsce, na którym zwłoki się znajdują oraz przypuszczalną przyczynę śmierci (objawy choroby).

Takie same obowiązki, oprócz podania posiadacza i przypuszczalnej przyczyny śmierci, posiadacza użytkownik gruntu, na którym znajdują się zwłoki zwierzęce bezpańskie.

Obowiązek powiadamiania nie ciąży na właścicielu ani na posiadaczu w przypadku, gdy zabicie zwierzęcia nastąpiło na zarządzenie władzy administracji ogólnej.

§ 5. Zarządy gminne i zakłady utylizacyjne, a także kierownicy rakarni i dozorcy punktów zbiorczych są obowiązani prowadzić księgę ewidencji zwłok zwierzęcych, zawierającą następujące rubryki: L. p., data przyjęcia powiadomienia, nazwisko, imię i adres posiadacza lub właściciela zwłok, rodzaj zwierzęcia, miejsce, na którym zwłoki się znajdują, objawy choroby wzgl. przyczyna śmierci, data powiadomienia Zakładu Utylizacyjnego lub lekarza weterynaryjnego z wymienieniem nazwiska osoby, uwagi.

Księga ta jest dokumentem urzędowym i winna być przesznurowana i opatrzona pieczęcią właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej.

§ 6. Zarząd Gminny, otrzymawszy powiadomienie § 4 lit. b) po wpisaniu do księgi ewidencji zwłok zwierzęcych, we wszystkich przypadkach, gdy przyczyna śmierci jest łatwa do ustalenia i nie zachodzi zaraźliwa choroba, ani jej podejrzenie, winien natychmiast telefonicznie lub telegraficznie zawiadomić właściwy zakład utylizacyjny podając potrzebne informacje (rodzaj zwierzęcia, adres posiadacza, miejsce, na którym zwłoki się znajdują) — W przypadku zaś, gdy zachodzi zaraźliwa choroba zwierzęcia, podlegająca obowiązkowi zgłaszania lub jej podejrzenie — Zarząd Gminny winien natychmiast telefonicznie lub telegraficznie powiadomić powiatowego lekarza weterynaryjnego, powołanego do zwalczania zaraźliwych chorób zwierzęcych.

Powiatowa władza administracji ogólnej poda do wiadomości zarządom gminnym nazwiska i adresy właściwych rejonowych lekarzy weterynaryjnych .

§ 7. Zawiadomienie powiatowego lub rejonowego lekarza weterynaryjnego nie jest potrzebne, jeżeli w odnośnym zakładzie utylizacyjnym wszystkie zwłoki zwierzęce są poddawane sekcji przez lekarza weterynaryjnego, upoważnionego przez wojewódzką władzę administracji ogólnej.

W tym przypadku lekarz weterynaryjny jest obowiązany, po stwierdzeniu zaraźliwej choroby zwierzęcej podlegającej obowiązkowi zgłoszenia lub podejrzenia o nią, sporządzić urzędowy protokół sekcji i przesłać go właściwemu powiatowemu lekarzowi weterynaryjnemu.

§ 8. Powiatowy wzgl. rejonowy lekarz weterynaryjny powiadomiony przez zarząd gminny, po rozważeniu przypadku i ewent. wykonaniu na miejscu czynności urzędowych, wymaganych przepisami, którymi dany przypadek podlega, jeżeli wg przepisów o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych nieszkodliwe usunięcie zwłok nie musi być dokonane na miejscu, winien natychmiast telefonicznie, telegraficznie lub przez posłańca, powiadomić właściwy zakład utylizacyjny polecając przewiezienie zwłok do zakładu.

Jeżeli wg przepisów o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych — zachodzi konieczność przeprowadzenia sekcji zwłok na miejscu, sekcja winna być dokonana w zakładzie utylizacyjnym.

§ 9. Przewiezienie zwłok do zakładu utylizacyjnego lub do rakarni, będącej punktem zbiorczym, lub do innego punktu zbiorczego — winno odbywać się środkami przewozowymi zakładu utylizacyjnego wzgl. rakarni albo punktu zbiorczego. W przypadkach, gdy nie zachodzi zaraźliwa choroba, ani jej podejrzenie — właściciel wzgl. posiadacz może dostarczyć zwłoki własnym środkiem przewozowym za wynagrodzeniem przez zakład utylizacyjny w wysokości określonej w myśl § 13 niniejszego zarządzenia.

§ 10. Zakład utylizacyjny, otrzymawszy powiadomienie, jest obowiązany zwłoki uprzątnąć najpóźniej do 24 godz. w okresie od 7 kwietnia do 1 października — a poza tym okresem — do 48 godzin.

Posiadacz jest zobowiązany udzielić pracownikom zakładu utylizacyjnego pomocy w robociźnie przy ładowaniu zwłok, a także, gdy zwłoki znajdują się na miejscu niedostępnym do środka lokomocji zakładu utylizacyjnego, dostarczyć zwłoki do najbliższego miejsca drogi, do której środek lokomocji zakładu utylizacyjnego może dojechać. W razie, gdy posiadacz nie może tego uczynić z braku własnego środka lokomocji lub siły pociągowej, obowiązek ten ciąży na gminie.

Jeżeli zakład utylizacyjny odebrał zwłoki na skutek bezpośredniego zgłoszenia przez posiadacza (a nie przez zarząd gminny lub lekarza weterynaryjnego) — to jest obowiązany przed przystąpieniem do rozbiórki zwłok zawiadomić powiatowego lub innego, wyznaczonego przez władzę administracji ogólnej, lekarza weterynaryjnego, podając przypuszczalną przyczynę śmierci i udzielając innych informacji, żądanych przez lekarza weterynaryjnego.

§ 11. Jeżeli uprzątnięcie zwłok nie nastąpiło w terminach wyznaczonych w § 10 — zwłoki winny być nieszkodliwie usunięte przez zagrzebanie w ziemi stosownie do obowiązujących przepisów.

§ 12. Odbiór zwłok zwierzęcych lub ich części przez zakład utylizacyjny lub upoważnionego rakarza, wzgl. dozorcę punktu zbiorczego winien być potwierdzony przez wydanie oddawcy zwłok zwierzęcych pokwitowania odbioru na blankiecie właściwego zakładu utylizacyjnego. Pokwitowanie to stanowi dowód wobec właściwych władz oraz daje posiadaczowi uprawnienie:

a) do otrzymania od zakładu utylizacyjnego wynagrodzenia za zwłoki zwierzęce — wzgl. także za ich dostarczenie,

b) do kupna mączki mięsno-kostnej na karmę dla zwierząt gospodarskich po cenie ulgowej, stosowanej przez odnośny zakład utylizacyjny.

§ 13. Za oddanie zwłok zwierzęcych wraz ze skórą zakłady utylizacyjne obowiązane są płacić właścicielowi (posiadaczowi) zwłok zwierzęcych następujące wynagrodzenie, o ile zwierzę na zarządzenie władz administracyjnych nie musi być zniszczone wraz ze skórą.

1. Za zwierzę jednokopytowe ponad 2 i pół lat — pół ceny rynkowej skóry końskiej o długości 2,2 m.

2. Za krowę i jałowicę ponad 2 lata — pół ceny rynkowej skóry o wadze 20 kilo.

3. Za buhaje i woły ponad dwa lata — pół ceny rynkowej skóry, o wadze 30 kg.

4. za zwierzę jednokopytowe od pół do 2 i pół roku — połowę ceny podanej w pozycji 1.

5. Za młodociane bydło rogate od 3 mies. do 2 lat — 1/3 ceny rynkowej skóry, o wadze 10 kg.

6. Za świnie —

a) o wadze do 50 kg — po 10,— zł na 1 kg wagi,

b) o wadze ponad 50 kg — po 15 zł za 1 kg wagi.

7. Za owce, kozy — 1/3 ceny rynkowej skóry.

Przez ceny rynkowe skór rozumieć należy ceny za skóry II klasy, płacone przez Centralę Skór Surowych.

Do wypłacania całkowitego wynagrodzenia podanego wyżej zakłady utylizacyjne są zobowiązane tylko wtedy, gdy skóra na zwłokach jest niezbyt silnie uszkodzona. Za skóry silnie uszkodzone zakłady utylizacyjne płacą odpowiednio niższe wynagrodzenie.

Wypłata wspomnianego wynagrodzenia winna być uskuteczniona równocześnie z odbiorem zwłok danego zwierzęcia.

Wynagrodzenie powyższe może nie być uiszczone przy odbiorze zwłok zwierzęcych w wypadkach, gdy zaistniało podejrzenie o chorobę zaraźliwą, przy której w myśl obowiązujących przepisów wymagane jest zniszczenie skóry. Jeżeli jednak podejrzenie to zostało urzędowo uchylone, natenczas zakłady utylizacyjne są obowiązane do wypłacenia oznaczonego wyżej wynagrodzenia w ciągu 2 tygodni, licząc od dnia odbioru zwłok danego zwierzęcia.

Oprócz powyższego zakłady utylizacyjne będą wypłacać właścicielom (posiadaczom) za dowiezienie (transport) własnymi środkami przewozowymi zwłok zwierzęcych do zakładu lub rakarni, lub punktu zbiorczego — wynagrodzenie wg stawek za podwody, ustalonych przez właściwe władze samorządowe

Zakłady utylizacyjne obowiązane są również zwracać rzeczywiste koszta poniesionych opłat telefonicznych, telegraficznych i za posłańca za przedstawieniem pokwitowania, choćby zwłoki nie zostały odebrane. (§ 11).

§ 14. Winnych niestosowania się do przepisów niniejszego zarządzenia należy pociągnąć do odpowiedzialności karnej na podstawie art. 98 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 8. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych w brzmieniu ustawy z dnia 16. 4. 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 245) oraz dekretu z dnia 26. 4. 1948 r. o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych, kar porządkowych oraz nawiązek. (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 161).

§ 15. Powiatowe władze administracji ogólnej w powiatach wymienionych w § 2 podadzą zarządzenie niniejsze, jak również wydane na jego podstawie zarządzenia (§§ 3 i 6) do wiadomości publicznej na terenie swych powiatów sposobem tam przyjętym.

§ 16. Zarządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia na terenie zainteresowanych powiatów.

Jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 8. 4. 1947 r. Nr Wet. 3-II 13/3 — o obowiązkach i sposobie dostarczania zwłok zwierzęcych do zakładu utylizacyjnego w Zieleńcu, pow. kutnowskiego (Dz. U. R. P. Min. Roln. i R. R. Nr 6 poz. 67, z dnia 10. 7. 1947 r.).

206

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO
z dnia 4 marca 1949 r. Nr KOg-85/10/49 w sprawie zakupów artykułów reglamentowanych.

Do wszystkich Powiatowych Zarządów Drogowych.

W związku z powtarzającymi się wypadkami zakupywania odzieżowych artykułów reglamentowanych tekstylnych i skórzanych poza planem, Urząd Wojewódzki — prosi na podstawie zarządzenia Min. Komunikacji, Departament Dróg Kołowych Nr D. K. Z-4/n/2/49 z dnia 14. 2. 1949 r. o nadsyłanie wszelkich tego rodzaju zapotrzebowań do zbiorowego zamówienia w Ministerstwie Komunikacji — Departament Zasobów.

Obowiązek kierowania tego rodzaju zapotrzebowań wynika z gospodarki planowej, poza tym Departament Ministerstwa Komunikacji posiada w swej dyspozycji w zasobowniach niektóre materiały, o których podległe jednostki organizacyjne nie wiedzą, a które mogą być odstąpione bezpośrednio przez Ministerstwo Komunikacji.

Termin pierwszego zgłoszenia odnotowano na dzień 10. 4. 1949 r.

Za Wojewodę: inż. Karol Mackiewicz, Naczelnik Wydziału.

207

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO
z dnia 7 marca 1949 r. K. R. 1/78/49 w sprawie podstawy prawnej do odbierania pozwoleń na prowadzenie pojazdów mechanicznych.

Do wszystkich Starostw Powiatowych i Zarządów Miejskich Miast Wydzielonych.

Na podstawie wyjaśnienia Ministerstwa Komunikacji Departamentu Organizacyjno-Prawnego z dnia 11. 1. 49 r. Nr I. 25/9/48 w sprawie podstawy prawnej do odbierania pozwoleń na prowadzenie pojazdów mechanicznych, Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości i stosowania co następuje:

W związku z wątpliwością jakie przepisy należy stosować przy wydawaniu zarządzeń pozbawiających kierowców praw prowadzenia pojazdów mechanicznych, po wejściu w życie rozporządzenia Ministrów Komunikacji, Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych i Obrony Narodowej z dnia 15. 4. 1948 r. w sprawie zmiany rozporządzenia o ruchu pojazdów mechanicznych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 186), oznajmia się, że przy wydawaniu wspomnianych zarządzeń, po wejściu w życie powołanego rozporządzenia, stosować można tylko przepisy zawarte w tym rozporządzeniu, chociażby przepisy te były ostrzejsze dla kierowców. Przepisy kodeksu karnego nie mają znaczenia dla spraw odbierania wspomnianych pozwoleń. Zarządzenia bowiem pozbawiające kierowców omawianych pozwoleń, nie mają charakteru kar, lecz są zarządzeniami wydawanymi w toku postępowania administracyjnego niekarnego, objętego rozporządzeniem o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36/28, poz. 341) i mają na celu wyłączenie od prowadzenia pojazdów mechanicznych osób, u których ujawniono brak dostatecznych kwalifikacyj fachowych, lub posiadania wad organicznych lub psychicznych, uniemożliwiających lub utrudniających prowadzenie pojazdów mechanicznych bez zagrażania bezpieczeństwu publicznemu i ewentualnie danie kierowcom możliwości uzupełnienia kwalifikacyj fachowych, lub pozbycia się nałogu pijaństwa lub innych nałogów.

Za Wojewodę: Inż. K. Mackiewicz, Nacz. Wydz. Komunikac.

208

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO
z dnia 7 marca 1949 r. Nr K. R. III. 1/78/49 w sprawie wymiany i wydawania pozwoleń na prowadzenie pojazdów mechanicznych.

Do wszystkich Starostw Powiatowych i Zarządów Miejskich Miast Wydzielonych.

Urząd Wojewódzki Poznański podaje do wiadomości niektóre wyjątki z wyjaśnień i zarządzeń Ministerstwa Komunikacji — Departamentu Samochodowego, co do stosowania Instrukcji tego Ministerstwa z dnia 31 lipca 1948 r. Nr X. 3c-36/48 w sprawie wymiany i wydawania pozwoleń na prowadzenie pojazdów mechanicznych.

I. Wyjaśnienie Ministerstwa Komunikacji Departamentu Samochodowego z dnia 7 grudnia 1948 r. Nr X. 3-3c-36/8/48 w sprawie współpracy Związku Zawodowego Transportowców przy wymianie pozwoleń oraz innych danych dotyczących wymiany pozwoleń.

Wyjaśnia się, że pkt. 1 zarządzenia Ministerstwa Komunikacji — Departamentu Samochodowego z dnia 3 września 1948 r. Nr X. 3c-36/48 (pismo okólne Urzędu Wojewódzkiego z dnia 29 września 1948 r. Nr K. R. III. 1/171/48), nie należy rozumieć jako obowiązujący tryb postępowania, a jedynie jako pomoc ze strony Związku Zawodowego Transportowców.

O ile niektóre starostwa powiatowe lub zarządy miejskie miast wydzielonych są w stanie i wolą samodzielnie przeprowadzać zarządzoną wymianę pozwoleń, Ministerstwo Komunikacji nie narzuca im tej współpracy. Ustalona przez Związek kategoria na wymianę pozwolenia, **nie może** być dla powiatowej władzy administracji ogólnej wiążąca, gdyż przy współpracy tej władza administracji ogólnej nie przestaje być **wyłącznie** odpowiedzialną za właściwe ustalenie kategorii wymienionych pozwoleń, a zatem kwalifikowanie przez Związek tych pozwoleń, będzie miało charakter wniosku, zależnego od ostatecznej decyzji powiatowej władzy administracji ogólnej — dokonującej wymiany (rozporz. z dnia 15. 4. 1948 r. Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 186 § 44/1) i Instrukcji M. K. z dnia 31. 7. 1948 r. Nr X. 3c-36/48 §§ 2 i 8 „d").

Należy jednak dążyć do załatwienia tych spraw przez Zw. Zaw. Transportowców oraz poważnie liczyć się z wnioskami tego Związku o wymianę pozwolenia dawnego na pozwolenie wskazanej przez Związek kategorii nowoobowiązującego pozwolenia, o **ile wniosek ten nie stoi w sprzeczności** z wyjaśnieniami udzielonymi przez Ministerstwo Komunikacji co do właściwej interpretacji wydanych w tym kierunku zarządzeń.

Instrukcja Ministerstwa Komunikacji z dnia 31. 7. 1948 r. w § 20 wyraźnie podaje wg jakich zasad należy wymieniać dotychczasowe pozwolenia zawodowe lub niezawodowe.

Pozwolenia zawodowe tak zw. „czerwone" bez względu na to, czy są przedwojenne, czy wydane po wojnie, o ile były zgłoszone do rejestracji i są zaopatrzone w odcisk pieczęci (§ 22 Instrukcji M. K. z dnia 31 lipca 1948 r.) podlegają wymianie:

na kat. II — pod warunkiem, że odpowiadają wymogom podanym w § 20 a) lub b) Instrukcji M. K. przy wymianie na pozwolenia tej kategorii,

względnie na kat. I. o ile odpowiadają warunkom podanym w § 20 lit. a) lub b) Instrukcji przy wymianie na pozwolenia kat. I-szej (patrz wyjaśnienie M. K. z dnia 8. 11. 1948 r. Nr X-3c-29/102/48, pismo okólne Urzędu Wojewódzkiego z dnia 6. 12. 1948 r. Nr K. R. III. 1/171/48) i z dnia 29. 11. 1948 r. Nr X-3c-36/48, (pismo okólne Urzędu Wojewódzkiego z dnia 30. 12. 1948 r. Nr K. R. III. 1/171/48).

Ponadto wyjaśnia się, że zgodnie z §§ 25 i 26 Instrukcji M. K. z dnia 31 lipca 1948 r., do obowiązków powiatowej władzy administracji ogólnej należy badanie zgłoszonych do wymiany pozwoleń oraz dowodów, na podstawie których pozwolenia te zostały wydane. W zależności od wyników badania, powiatowe władze administracji ogólnej albo wymieni dotychczasowe pozwolenia na nowe — odpowiedniej kategorii, albo skierowuje petenta do Komisji Egzaminacyjnej celem poddania sprawdzeniu jego kwalifikacji fachowych, poczym wydaje pozwolenie odpowiedniej kategorii.

Czas trwania praktyki w prowadzeniu pojazdów mechanicznych stwierdza urząd, instytucja, przedsiebiorstwo, w którym dany kierowca pracuje lub pracował w charakterze kierowcy, wydając odpowiednie zaświadczenie z zaznaczeniem jaki rodzaj pojazdów kierowca prowadził lub prowadzi i w jakim okresie (od—do). Zaświadczenie takie może wydać również osoba, która posiadała lub posiada własny pojazd mechaniczny, a u której dany kierowca pracował lub pracuje. W zaświadczeniu wówczas należy podać Nr rejestracyjny pojazdu jak również okres czasu (od—do) pracy tego kierowcy. W przypadku, gdy kierowca nie może przedstawić zaświadczeń jak wyżej, dopuszczalne jest wystawienie odnośnego zaświadczenia przez Z. Z. T.

We wszystkich przypadkach kiedy wydaje się zaświadczenie pracy na pociągach drogowych, należy wymieniać oprócz okresu pracy (od—do) również Nr rejestracyjny pojazdu ciągnącego i Nr ewidencji przyczepek. Zaznacza się, że przy obliczaniu czasu pracy należy brać pod uwagę faktyczny czas pracy w charakterze kierowcy na podstawie zaświadczenia, nie zaś okres czasu posiadania pozwolenia.

Paragraf 6 Instrukcji M. K. z dnia 31 lipca 1948 r. nie ma zastosowania do tych kierowców, którzy pragną wymienić posiadane dotychczasowe prawo jazdy na pozwolenie obecnie obowiązujące, odpowiedniej kategorii (§§ 18—28 Instrukcji z dnia 31 lipca 1948 r.).

II. Wyjaśnienie Ministerstwa Komunikacji — Departamentu Samochodowego z dnia 15 stycznia 1949 r. Nr SmR-III-29/49 w sprawie wymiany pozwoleń na kategorię I.

Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia, że w zarządzeniu swoim z dnia 29. 11. 1948 r. Nr X-3c-36/48 (pismo okólne Urzędu Wojewódzkiego z dnia 30. 12. 1948 r. Nr K. R. III-1/171/48) — żąda, aby kierowca ubiegający się o wymianę t. zw. czerwonego prawa jazdy na pozwolenie kat. I-szej (§ 20 lit. a Instrukcji M. K. z dnia 31. 7. 1948 r.) udowodnił, że co najmniej przez 12 miesięcy pracował jako kierowca autobusu lub pociągu drogowego. Dowodem takim musi być zaświadczenie **stwierdzające w sposób nie budzący żadnej wątpliwości**, że kierowca pracę tę wykonywał w oznaczonym czasie (od—do). Ponadto Urząd wydający decyzję wymiany pozwolenia winien nabrać pewności, że ubiegający się w oznaczonym czasie faktycznie prowadził autobusy lub pociąg drogowy, a przez umieszczenie w zaświadczeniu Nr Nr rej. autobusu lub pociągu drogowego, wydający decyzję ma możność sprawdzenia, czy faktycznie osoba lub urząd wydający zaświadczenie — posiada lub posiadał autobusy lub pociąg drogowy — oraz, że przy większej ilości kierowców w danym urzędzie (lub osoby), ubiegających się o pozwolenie kat. I-szej nie zostało im wydane zaświadczenie na prowadzenie jednego i tego samego pojazdu w tym samym czasie. Jest rzeczą zrozumiałą, że podawanie Nr Nr rejestracyjnych pojazdów mechanicznych wówczas tylko może mieć sens, jeśli numer ten może być sprawdzony na podstawie ksiąg rejestracyjnych, w przeciwnym razie (akta zniszczone) podany a niesprawdzony Nr rej. może być fikcją.

Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia również, że powyższe żądania podawania Nr Nr rejestracyjnych autobusów lub pociągów drogowych, dotyczy tylko kierowców, którzy prowadzili autobusy lub pociągi drogowe od r. 1945, a którzy na tej podstawie ubiegają się o wymianę t. zw. czerwonego prawa jazdy na pozwolenie kat. I-szej. W odniesieniu zaś do kierowców, którzy prowadzili te pojazdy przed r. 1945, podanie Nr Nr rejestracyjnych nie jest wymagalne, o ile zaświadczenie o którym wyżej mowa wydaje urząd lub przedsiębiorstwo koncesjonowane, czasokres jednak prowadzenia (od—do) winien być podany.

We wszystkich innych przypadkach (zresztą b. rzadkich), zaświadczenie takie może być potwierdzone przez Związek Zawodowy Transportowców.

Ministerstwo Komunikacji nadmienia, że od obowiązku podawania w zaświadczeniu Nr Nr rejestracyjnych autobusów mogą być zwolnione również takie przedsiębiorstwa, w których kierowca nie zawsze prowadzi jeden i ten sam autobus, a w miarę potrzeby (uszkodzenie — remont) obsługuje linie komunikacyjne i na innych autobusach (np. Miejskie Zakłady Komunikacyjne, Państwowa Komunikacja Samochodowa itp.). Fakt jednak pracy na autobusach winien być stwierdzony z równoczesnym podaniem czasokresu pracy (od—do).

III. Rozliczenie druków pozwoleń na prowadzenie pojazdów mechanicznych.

Ministerstwo Komunikacji uzależniło przydział dalszych druków pozwoleń na prowadzenie pojazdów mechanicznych od przedstawienia rozliczenia wydanych dotychczas tego rodzaju druków i przesyłania co miesiąc rozliczenia bieżącego zużycia druków.

W związku z powyższym, starostwa powiatowe i zarządy miejskie miast wydzielonych winny przesłać Urzędowi Wojewódzkiemu — Wydziałowi Komunikacyjnemu — rozliczenie z wydanych druków pozwoleń na prowadzenie pojazdów mechanicznych:

a) za czas od rozpoczęcia wymiany i wydawania pozwoleń — do miesiąca lutego 1949 r. włącznie, w terminie do dnia 25 marca 1949 r.,

b) począwszy od 1 marca 1949 r. co miesiąc za miesiąc sprawozdawczy, w terminie do 7 każdego miesiąca (łącznie ze sprawozdaniem wydanych, wymienionych i cofniętych pozwoleń — § 58 Instrukcji M. K. Dep. Sam. z dnia 31. 7. 48 r.).

Rozliczenia ad a) i b) winny być sporządzone oddzielnie dla każdej kategorii pozwoleń według następujących rubryk: lp, Nr druku ścisłego zarachowania, data wydania, nazwisko i imię kierowcy, Nr wydanego pozwolenia. W rozliczeniach tych winny być wykazane również pozwolenia zniszczone.

IV. Sprostowanie błędu.

W przesłanym przy piśmie okólnym Urzędu Wojewódzkiego z dnia 30 grudnia 1948 r. Nr K. R. III. 1/171/48 — zarządzeniu Ministerstwa Komunikacji — Departamentu Samochodowego z dnia 29 listopada 1948 r. Nr X. 3c-36/48 w sprawie wymiany i wydawania pozwoleń na prowadzenie pojazdów mechanicznych należy w ustępie trzecim po słowach: „co najmniej przez" — umieścić liczbę „12" zamiast „22".

Za Wojewodę: Inż. K. Mackiewicz, Nacz. Wydz. Komunikac.

209

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO z dnia 8 marca 1949 r. K. R. III. 1/78/49 w sprawie zarachowania opłat za egzaminy kierowców pojazdów mechanicznych.

Do wszystkich Starostw Powiatowych i Zarządów Miejskich Miast Wydzielonych.

Urząd Wojewódzki Poznański podaje do wiadomości, że zgodnie z schematem budżetowym na rok 1949 opłaty za egzaminy kierowców pojazdów mechanicznych winny być wpłacane na dochód budżetu Ministerstwa Komunikacji Dział VI § 13 b.

W związku z powyższym należy przeprowadzić poprawkę w § 34 Instrukcji Ministerstwa Komunikacji — Departamentu Samochodowego z dnia 31. 7. 48 r. Nr X. 3c-36/48 w sprawie pozwoleń na prowadzenie pojazdów mechanicznych.

Za Wojewodę: Inż. K. Mackiewicz, Nacz. Wydz. Komunik.

210

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO z dnia 5 marca 1949 r. Nr Op. II D II 1/1/49 w sprawie zorganizowania, reorganizacji i likwidowania zakładów opiekuńczych.

Do Ob. Ob. Starostów Powiatowych, Prezydentów Miast Wydzielonych.

Urząd Wojewódzki stwierdza, że zarządzenia Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej Nr 68/48 z dnia 2. 6. 48 r. (Dz. Urzędowy Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej Nr 11 z dnia 15. 7. 48) nie są na ogół w pełni wykonywane.

Wobec powyższego Urząd Wojewódzki przypomina, że ze względu na potrzebę planowania akcji opiekuńczej w czasie i w przestrzeni, koniecznym jest nadsyłanie projektów (przed przystąpieniem do realizacji) organizowania, reorganizacji i likwidacji:

a) zakładów opiekuńczych dla dorosłych,

b) zakładów opiekuńczych dla matki i dziecka (zarówno opieki całkowitej, jak i częściowej).

Wyjątek stanowi jedynie likwidowanie małych zakładów opieki całkowitej dla dorosłych (poniżej 20 miejsc) oraz likwidowanie kuchni powszechnych, domów noclegowych i schronisk przejściowych (poniżej 20 miejsc). W tych przypadkach należy powiadamiać Urząd Wojewódzki tylko o fakcie zlikwidowania.

Przy powiadamianiu Urzędu Wojewódzkiego o wyżej wymienionych projektach należy podawać: 1) dokładny adres zakładu, 2) właściciela, 3) liczbę miejsc, 4) przyczyny, które wywołują potrzebę uruchomienia, reorganizacji lub likwidacji zakładu.

Jeżeli chodzi o domy małych dzieci, domy matki i dziecka i żłobki, niezbędne jest przy planowaniu uruchomienia i zgłaszania o tym do Urzędu Wojewódzkiego, nadsyłanie planów sytuacyjnych budynków oraz planów pomieszczeń wewnętrznych budynków.

Za Wojewodę: Jan Skurski, Naczelnik Wydziału.

211

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO z dnia 5 marca 1949 r. Nr Odb. O. A. I-1a/603/48 dot. zmiany przepisów okólnika Nr 11 Ministerstwa Odbudowy z dnia 31. 3. 1948 r. (Dz. Urz. Min. Odb. Nr 4).

Do wszystkich Starostw Powiatow. Referatów Odbudowy.

Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości, że w związku z przepisami dekretu o najmie lokali — Ministerstwo Odbudowy pismem z dnia 21. 2. 1949 r. L. dz. G. M. 98/B. M./49 uchyla wydane jako sprzeczne z dekretem przepisy okólnika Nr 11 z dnia 31. 3. 1948 (Dz. Urz. Min. Odb. Nr 4) i zarządza, że przepisy § 9 cytowanego okólnika z związku z pobieraniem czynszów z art. 2 i 4 dekretu o najmie lokali ma zastosowanie wyłącznie do kwot resztujących z rozliczenia przewidzianego dekretem i rozporządzeniami wykonawczymi.

Wynika stąd, że zarówno wpłata na F. G. M. jak i 15% względnie 30% na remont bieżący i eksploatację oraz 25% na podatek od nieruchomości powinny być przez administratora bezpośrednio dysponowane zgodnie z przeznaczeniem, przewidzianym w dekrecie o najmie lokali, pozostała kwota winna być odprowadzana na dochód Ministerstwa Odbudowy dz. 3 § 21.

W związku z powyższym, poborcy — administratorzy — budynków państwowych i przez Państwo administrowanych winni oprócz wykazów miesięcznie zainkasowanych wpływów, sporządzanych zgodnie z § 16 przepisów rachunkowo kasowych dla specjalnych poborców, składać właściwym władzom zarządza-

jącym załącznik sprawozdawczy z wykorzystanej kwoty 15% względnie 30% przypadającej z czynszów płaconych według art. 2 i 4 dekretu o najmie lokali na remont bieżący i eksploatację.

Za Wojewodę: Mgr W. Przewoźny, w z. Naczeln. Wydziału.

212

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO z dnia 4 marca 1949 r. Nr Op. Sp. IV A I 1/8/49 w sprawie kosztów związanych z rozprowadzeniem produktów żywnościowych z akcji M. N. F. P. Dz.

Do Ob. Ob. Starostów Powiatowych oraz Zarządów Miejskich Miast Wydzielonych.

Instrukcja Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej w sprawie realizacji pomocy Międzynarodowego Nadzwyczajnego Funduszu Dziecięcego na terenie Polski (Dz. Urz. Min. Pr. i Op. Społ. z dnia 12. 12. 47 r. Nr 12) w § 7 postanawia:

Wszelkie koszty związane z magazynowaniem i rozprowadzaniem produktów Funduszu — Wojewódzkie Wydziały Opieki Społecznej pokrywać winny do dnia 31 grudnia 1947 r. z działu VIII § 15, od 1 stycznia 1948 r. z działu VII § 24 „zaopatrzenie podopiecznych w artykuły odzieżowe i gospodarcze z budżetu Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej". Urząd Wojewódzki dodaje, że w okresie roku bieżącego wydatki te pokrywa się z działu VII § 26.

Pismem z dnia 17. 12. 48 r. Nr Omd 2466/8a-8 Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej wyjaśniło, że kredytów tych **nie** wolno w żadnym przypadku i pod żadnym pozorem używać na **dodatkowe** wynagrodzenie pracowników, nawet w formie jednorazowych renumeracji.

Urząd Wojewódzki podaje powyższe do wiadomości i ścisłego przestrzegania przy likwidacji kosztów transportu i rozprowadzaniu produktów z akcji M. N. F. P. Dz.

Za Wojewodę: Jan Skurski, Naczelnik Wydziału.

213

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO z dnia 7 marca 1949 r., Nr K. R. I. 6/16/49, w sprawie uzupełnienia rozdzielnika szczegółowego tabliczek rowerowych na 1949/50 dla Województwa Poznańskiego.

Urząd Wojewódzki Poznański uzupełnia rozdzielnik szczegółowy tabliczek rowerowych na 1949/50 w części oznaczonej znakiem X), ogłoszony w Poznańskim dzienniku Wojewódzkim Nr 7 z dnia 21 lutego 1949 r. pod poz. 128, jak następuje:

Kolejność dostaw	Odbiorca i miejsce dostawy	Ilość tabliczek	Seria	Liczby od Nr do Nr	Ilość tabliczek w serii
31	Starostwo Powiatowe w Zielonej Górze	—	A	95500—97499	2000
			B	95500—97499	2000
			C	95500—96676	1177
32	Starostwo Powiatowe w Pile	—	C	96677—97499	823
			D	95500—97499	2000
			E	95500—96936	1437
33	Starostwo Powiatowe w Krośnie O	—	E	96937—97499	563
			F	95500—97499	2000
			G	95500—96936	1437
34	Starostwo Powiatowe w Międzyrzeczu	—	G	96937—97499	563
			H	95500—97499	2000
			I	95500—96636	1137
35	Starostwo Powiatowe w Świebodzinie	—	I	96637—97499	863
			K	95500—97499	2000
			L	95500—95785	286
36	Starostwo Powiatowe w Gorzowie	—	L	95786—97499	1714
			Ł	95500—96822	1323
37	Starostwo Powiatowe w Strzelcach	—	Ł	96823—97499	677
			M	95500—97499	2000
			N	95500—95643	144
38	Starostwo Powiatowe w Sulęcinie	—	N	95644—97499	1856
			P	95500—96278	779
39	Zarząd Miejski w Pile	—	P	96279—97499	1221
			R	95500—96878	1379
40	Zarząd Miejski w Gorzowie	—	R	96879—97499	621
			S	95500—97378	1879
41	Starostwo Powiatowe Rzepińskie w Słubicach	—	S	97379—97499	121
			T	95500—97499	2000
			U	95500—95856	357
42	Starostwo Powiatowe we Wschowie	—	U	95857—97499	1643
			W	95500—96101	602
43	Starostwo Powiatowe w Gubinie	—	W	96102—97499	1398
			X	95500—95976	477
44	Starostwo Powiatowe w Skwierzynie	—	X	95977—97243	1267

Za Wojewodę: Inż. K. Mackiewicz, Naczel. Wydz. Komunik.

214

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO z dnia 9 marca 1949 r. dot. zwrotu kwot niesłusznie wpłacouych na F. G. M.

Do wszystkich Ob. Ob. Starostów Powiatowych.

Urząd Wojewódzki Poznański podaje do wiadomości i stosowania pismo okólne Ministerstwa Odbudowy Gabinet Ministra z dnia 5. 2. 1949 r. Nr G. M. 42/BM./49 w sprawie kwot niesłusznie wpłaconych na F. G. M. Ob. Ob. Starostowie w drodze nadzoru nad władzami czynszowymi I instancji polecą władzom czynszowym ścisłe przestrzeganie ww. pisma.

Za Wojewodę: Mgr W. Przewoźny. w z. Naczelnika Wydziału.

*

MINISTERSTWO ODBUDOWY — GABINET MINISTRA
L. dz. G. M. 42/BM./49.

Warszawa, dnia 5 lutego 1949 r.

Pismo okólne
w sprawie zwrotu kwot niesłusznie wpłaconych na F. G. M.

W początkowym okresie działania dekretu z dnia 28 lipca 1948 r. o najmie lokali zdarzyły się przypadki, że wynajmujący dokonali wpłat na F. G. M. od lokali mieszkalnych, których najemcy wogóle nie powinni byli być zaliczeni do zobowiązanych płacenia czynszu według art. 2 lub 4 dekretu, bądź też na mocy następnie wydanych rozporządzeń zaliczeni zostali do kategorii najemców, uprawnionych do opłacania czynszu według art. 3. Takie same przypadki miały miejsce w stosunku do lokali użytkowych.

W następstwie tego Ministerstwo Odbudowy otrzymało szereg podań o zwrot kwot, niesłusznie wpłaconych na rzecz F. G. M.

Celem załatwienia tych spraw Ministerstwo Odbudowy porozumiało się z Ministerstwem Skarbu, które pismem z dnia 26 stycznia 1949 r. Nr D. II. 1132/1/49 zleciło Bankowi Gospodarstwa Krajowego dokonywanie zwrotu kwot niesłusznie wpłaconych na F. G. M.

W związku z tym Ministerstwo Odbudowy komunikuje, że przy załatwianiu spraw o zwrot kwot, niesłusznie wpłacanych na rzecz F. G. M. należy stosować następujący tryb postępowania:

1. wynajmujący, który dokonał niesłusznie wpłaty na rzecz F. G. M. od lokalu mieszkalnego lub użytkowego powinien złożyć podanie do właściwego zarządu miejskiego (gminnego), jako władzy czynszowej I-ej instancji, o zwrot niesłusznie wpłaconej kwoty, przedkładając jednocześnie dowód wpłaty do P. K. O. na konto Nr I-8010 lub do K. K. O.;

2. po zbadaniu i ustaleniu niesłuszności wpłaty zarząd miejski (gminny), jako władza czynszowa:

a) bądź to wyda wynajmującemu pisemne upoważnienie do potrącenia niesłusznie wpłaconej kwoty przy dokonywaniu najbliższych wpłat na rzecz F. G. M., jeżeli wynajmujący jest zobowiązany do tych wpłat od innych lokali, ponad to władza czynszowa zobowiąże wynajmującego do przedłożenia jej oświadczenia tych najemców lokali mieszkalnych lub użytkowych, od których niesłusznie pobrano czynsz, uwzględniający wpłatę na rzecz F. G. M stwierdzającego iż wynajmujący zwrócił im niesłusznie pobrane kwoty, względnie iż zawarto porozumienie pomiędzy wynajmującym a najemcą odnośnie zaliczenia niesłusznie pobranych kwot na poczet czynszu, jaki od danego lokalu należeć się będzie w następnych miesiącach; w razie dokonywania potrącenia niesłusznie wpłaconej kwoty na rzecz F. G. M., wynajmujący powinien na zestawieniu wpłat na F. G. M (wzór IV) składanym Komunalnej Kasie Oszczędności odnotować numer i datę pisma władzy czynszowej, upoważniającego do dokonania potrącenia;

b) bądź w przypadku, gdy wynajmujący wogóle nie był i nie jest zobowiązany do uiszczenia wpłat na F. G. M. zakwalifikuje kwotę wpłaty do zwrotu, zobowiązując wynajmującego do przedłożenia oświadczenia najemców, o którym mowa wyżej w punkcie a); w tym przypadku zarząd miejski (gminny) prześle podanie wynajmującego do właściwego terenowo Oddziału Banku Gospodarstwa Krajowego, umieszczając na tym podaniu klauzulę, upoważniającą do zwrotu kwoty stosownie do załączonego pisma Ministerstwa Skarbu.

Zarządy Miejskie miast wydzielonych powiadomią osoby zainteresowane o trybie postępowania przy żądaniu zwrotu kwot niesłusznie wpłaconych na rzecz F. G M., a Urzędy Wojewódzkie poleca Starostwom powiatowym, aby treść niniejszego pisma podały do wiadomości zarządom miejskim miast niewydzielonych oraz zarzadom gminnym.

Dyrektor Gabinetu: Ludomir Kaczmarkiewicz.

215

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO z dnia 9 marca 1949 r., Nr Wet. II/2-c-5/49, dot. zwalczania pryszczycy.

Do Ob. Ob. Starostów Powiatowych
i Prezydentów Miast Wydzielonych.

W związku z urzędowym stwierdzeniem pryszczycy na terenach województwa wrocławskiego (pow. Lwówek — 1 zagroda i pow. Trzebnica — 1 zagroda), celem zabezpieczenia dalszych terenów w kraju przed rozwleczeniem tej zarazy — a z uwagi na graniczenie ze Strefą Radziecką Niemiec, gdzie już na pograniczu panuje w znacznym stopniu pryszczyca — Urzad Wojewódzki, stosownie do reskryptu Min. Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 12 lutego 1949 r. Nr W. Z. II-3/1 — prosi o spowodowanie, aby akcia skupu zwierząt hodowlanych racicowych była b e z w a r u n k o w o ukończona przed okresem wypędzania bydła rogatego na pastwiska.

W obecnej chwili, ze względu na możliwość zawleczenia pryszczycy — wszystkie państwowe gospodarstwa i zakłady rolne — winny posiadać do dezynfekcji w zapasie sodę kaustyczną, która należy do najskuteczniejszych środków odkażających przy pryszczycy i pomorze świń.

Zamówienia na sode kaustyczną należy kierować do tutejszego Urzędu Wojewódzkiego.

Sposoby przeprowadzania odkażania podadzą odnośni powiatowi lekarze weterynaryjni.

Za Wojewodę: Dr Krygicz, Naczelnik Wydziału.

216

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO z dnia 8 marca 1949 r., Nr Wet. II. 1-c-138/49, dot. sprzedaży koni podejrzanych o zarazę i zarażenie się zarazą stadniczą.

Do Obyw. Obyw. Starostów Powiatowych
i Prezydentów Miast Wydzielonych.

Urząd Wojew. powiadamia, że obyw. Żychowski Józef, zamieszkały w Wielkich Radowiskach sprzedał swoją klacz, podejrzaną o zarażenie się zarazą stadniczą, paloną znakami Z. S., obyw. Pieńkoszowi Władysławowi z Orzechowa, pow. Wąbrzeźno, wojew. pomorskie, a ten z kolei sprzedał ją nieznanemu handlarzowi. Opis konia: klacz kara, siwizna, urodz. 1930 r. Nr dowodu tożsamości 00587.

Obyw. Ostrzudka Agnieszka, zamieszk. Jastrzygowice, gm. Kościelska, pow. Olesno, wojew. śląsko-dąbrowskie, sprzedała w grudniu 1948 r. na targu w Krzepicach, pow. Częstochowa, klacz podejrzaną o zarażenie się zarazą stadniczą. Opis konia: klacz, kasztan, kwiatek, strzałka, chrapka, urodz. 1933 r.

Obyw. Grabarczyk Wincenty zamieszk. w Gozdach, gmina Ligowo, pow. Lipno, wojew. pomorskie, sprzedał w lutym br. na jarmarku w Skępem, pow. Lipno klacz, podejrzaną o zarazę stadniczą. Opis konia: klacz, gniada, kwiatek, siwizna, obie tylne pęciny, urodz. 1929 r., Nr dowodu tożsamości 00666, Seria AZ.

Celem ewentualnego uchwycenia tych klaczy lekarze wet. winni na przeglądach i kontrolach zwrócić w tym kierunku specjalną uwagę.

Za Wojewodę: Dr Krygicz, Naczelnik Wydziału.

217

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO z dnia 5 marca 1949 r. Nr Wet. II 3-i-14/49 dot. szczepienia świń zakontraktowanych przez Centralę Mięsną.

Do Ob. Ob. Starostów Powiatowych i Prezydentów Miast Wydzielonych.

Stosownie do reskryptu Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 19. 2. 1949 Nr W. Z. III.-2/3 — Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości, iż Centrala Mięsna przeprowadza akcję kontraktowania świń, które również winny być poddane szczepieniu przeciw różycy. W tym celu Gminne Spółdzielnie „Samopomoc Chłopska" będą przekazywały powiatowym lekarzom wet. zgłoszenia zakontraktowanych świń.

Urząd Wojewódzki zaznacza, iż w razie szczepienia świń w gospodarstwie, które kontraktuje świnie — należy szczepić wszystkie świnie tegoż gospodarstwa, zarówno zakontraktowane, jak i niezakontraktowane, celem uniknięcia superinfekcji.

Za Wojewodę: Dr Krygicz, Naczelnik Wydziału

218

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO z dnia 5 marca 1949 r. Nr Wet. II/2-c-c 49 dot. pryszczycy — wyjaławianie mleka.

Do Ob. Ob. Starostów Powiatowych i Prezydentów Miast Wydzielonych.

W związku z pojawieniem się pryszczycy na terenie woj. wrocławskiego i możliwości dalszego jej szerzenia się w kraju, Urząd Wojewódzki stosownie do reskryptu Ministerstwa Roln. i Ref. Roln. z dnia 12. 2. 1949 r. Nr W. Z II-3/2 zarządza aby Ob. Ob. Starostowie (Prezydenci Miast) zwrócili uwagę Zarządom Mleczarń Spółdzielczych na konieczność zaopatrzenia mleczarni w urządzenia, umożliwiające wyjaławianie mleka, albo:

1. przez nagrzewanie mleka aż do zagotowania;
2. „ „ „ do 85° C parą wodną;
3. „ „ „ do 75° C i utrzymanie w tym stopniu nagrzania w przeciągu pół godziny.

W wypadku pojawienia się pryszczycy w rejonie mleczarni konieczne jest odkażanie pomostów wzgl. miejsc do składania naczyń z mlekiem, jak również odkażanie tych naczyń i w tym celu mleczarnie winny się zaopatrzyć w potrzebne ilości sody żrącej do tych odkażeń

W końcu Urząd Wojewódzki zaznacza, że w razie pojawienia się pryszczycy w rejonie mleczarni, — mleczarnie nie posiadające wymaganych urządzeń i środków odkażających, muszą być zamknięte na czas trwania pryszczycy w tym rejonie.

Za Wojewodę: Dr Krygicz, Naczelnik Wydziału

219

ZARZĄDZENIE STAROSTY POW. ZIELONOGÓRSKIEGO z dnia 14 lutego 1949 r. w sprawie pomoru świń.

Wobec wygaśnięcia pomoru świń w majątku P. N. Z. w Przylepie gminy Płoty, uchylam zarządzenie moje z dnia 15 grudnia 1948 r. odnośnie miejscowości wymienionych w wyżej wspomnianym zarządzeniu ogłoszonym w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 1, poz. 21 z 1949 roku.

Jednocześnie wobec urzędowego stwierdzenia pomoru świń w majątku P. N Z. w Klenicach gm. Bojadła na zasadzie postanowienia art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), przepisów §§ 349—365 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1. pkt 12—16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20 marca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360), jak również zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych Nr Wet. XI. 6/42 z dnia 16 kwietnia 1945 r., z dnia 25 marca 1947 r. oraz Urzędu Wojewódzkiego z dnia 21 września 1947 r. Nr Wet. Ch. I-17/91/47, zarządzam co następuje:

I. Z a g r o d a   z a p o w i e t r z o n a.

Zagrodę zapowietrzoną pomorem świń stanowi zagroda majątku P. N. Z w Klenicach, gm. Bojadło.

W zagrodzie tej obowiązują zarządzenia ochronne, wydane na miejscu przez powiatowego lekarza weterynaryjnego.

II. Okręg zapowietrzony.

Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam całą gromadę Klenice gminy Bojadło.

III. Okręg zagrożony.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego włączam następujące gromady gminy Bojadło: Swarzenice, Mieszkowo, Gubice i Bojadło.

Dalsze zarządzenia moje, ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 1, poz. 21 z 1949 r., wydane w sprawie zwalczania pomoru świń, pozostają bez zmian.

Starosta Powiatowy: w z. Szydłowicz, Wicestarosta.

220

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIAT. WOLSZTYŃSKIEGO z dnia 26 lutego 1949 r., w sprawie uchylenia zarządzenia dot. zwalczania wąglika w Obrze.

Na skutek wygaśnięcia wąglika w maj. P. N. Z. Obra i gromadzie Obra tut. powiatu — uchylam zarządzenie moje z dnia 7 stycznia 1949 r., ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 17 stycznia 1949 r., Nr 2, poz. 37.

Starosta Powiatowy: Zygmaniak

221

OGŁOSZENIE CENTRALI SPÓŁDZIELNI MLECZARSKO-JAJCZARSKICH z dnia 4 marca 1949 r., dot. sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego przedsiębiorstwa przejętego na własność Państwa.

Na podstawie § 73 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62) oraz zarządzenia Ministra z dnia 12 października 1948 r., ogłasza się, że sporządzone zostaną protokoły zdawczo-odbiorcze następującego przedsiębiorstwa, przejętego na własność Państwa.

Mleczarnia — w czasie okupacji Molkerei Genossenschaft — Śrem, ul. Mickiewicza 9, właściciel Leon Gräfling, miejsce zamieszkania nieustalone, oznaczone w księdze hipotecznej gmina Śrem, powiat Śrem, tom X, wykaz L. 491.

Sporządzenie protokołu zdawczo-odbiorczego nastąpi w Śremie przy ul. Mickiewicza 9 (mleczarnia), dnia 29 marca 1949 roku, o godz. 11-tej.

Wzywa się właściciela powyższego przedsiębiorstwa oraz właścicieli składników majątkowych, znajdujących się w powyższym przedsiębiorstwie do stawienia się w czasie i miejscu wyznaczonym do sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego.

Niestawiennictwo nie wstrzymuje sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego.

Niniejsze ogłoszenie anuluje tym samym ogłoszenie umieszczone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 5 z dnia 7 lutego 1949, strona 57, Nr 98, na które przejęcie nie nastąpiło ze względów technicznych.

Centrala Spółdzielni Mleczarsko-Jajczarskich — Okręg. Oddział w Poznaniu, ul. Składowa 5.

222

OGŁOSZENIE POLSKICH ZAKŁADÓW ZBOŻOWYCH ODDZIAŁ W POZNANIU z dnia 7 marca 1949 r. dot. sporządzenia protokołów zdawczo-odbiorczych przedsiębiorstw przejętych na własność Państwa.

Na podstawie § 73 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62) oraz zarządzenia Ministra z dnia 4 grudnia 1948 r., ogłasza się, że sporządzone zostaną protokoły zdawczo-odbiorcze następujących przedsiębiorstw, przejętych na własność Państwa:

L. p.	Nazwa przedsiębiorstwa i przedmiot działania	Miejsce położenia	Imię i nazwisko właściciela oraz miejsce zamieszkania	Data sporządzenia protokołu	Godzina	Miejsce podpisania
1	„Młyn Parowy"	Gostyń	Klimpel	21. 3 1949	9,00	Gostyń
2	„Młyn Zagorzynek"	Kalisz	Szmul Borenstein i Działowscy	24. 3. 1949	9,00	Kalisz
3	„Młyn i Tartak"	Dębienko	Garsztka	28 3. 1949	9,00	Debienko
4	„Młyn Parowy"	Wągrowiec	Garstecki	31. 3. 1949	9,00	Wągrowiec
5	„Młyn Parowy"	Pniewy	Borowiec Józef, Kazimierz	4. 4. 1949	9.00	Pniewy
6	„Nowy Młyn"	Błaszki, pow. Kalisz	Mąkólski — plenipotent	8. 4. 1949	9,00	Błaszki, pow. Kalisz
7	„Młyny Hermanka"	Poznań	Spółka Akcyjna	12. 4. 1949	9,00	Poznań
8	„Młyn Cerealia"	Poznań	Spółka Akcyjna	14. 4. 1949	9,00	Poznań

Wzywa się właścicieli powyższych przedsiębiorstw oraz właścicieli składników majątkowych, znajdujących się w powyższych przedsiębiorstwach do stawienia się w czasie i miejscu wyzaczonym do sporządzenia protokołów zdawczo-odbiorczych.

Niestawiennictwo nie wstrzymuje sporządzenia protokołów zdawczo-odbiorczych.

Polskie Zakłady Zbożowe — Przedsięb. Państw. Spółdzielcze w Warszawie — Oddział w Poznaniu.

223

OGŁOSZENIE II. STAROSTY POW. MIĘDZYCHODZKIEGO z dnia 22 lutego 1949 r. w sprawie doręczenia orzeczenia karnego.

Na zasadzie art. 24 ust 3 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341), zawiadamia się obyw. Rajkowskiego Władysława, syna Michała i Konstancji z domu Wiza, urodzonego 24 czerwca 1912 r., rzekomo zamieszkałego w Poznaniu, przy ul. Mazowieckiej 37, m. 3, o nieznanym obecnie miejscu zamieszkania względnie pobytu, że w Starostwie Powiatowym w Międzychodzie jest złożone orzeczenie karne w sprawie Rej. K. 912/48, na kwotę 4.000 zł i konfiskatę 20 sztuk pudełek cukierków po 10 sztuk w jednym, na rzecz Ref. Opieki Społecznej przy tut. Starostwie.

Ogłoszenie uważa się za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy: Sznajder.

224

OGŁOSZENIE II. STAROSTY POW. W ZIELONEJ GÓRZE z dnia 21 lutego 1949 r. w sprawie wezwania do odebrania nakazu karnego.

Na podstawie art. 24 pkt 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 lipca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36 poz. 341), zawiadamiam obyw. Michalskiego Bogdana, syna Władysława i Heleny, urodzonego dnia 10 maja 1932 r. w Starachowicach, ostatnio zamieszkałego w Zielonej Górze, przy ul. Krośnieńskiej Nr 21, o nieznanym obecnie miejscu pobytu, że w Starostwie Powiatowym w Zielonej Górze, pokój Nr 7, jest złożony dla niego nakaz karny z dnia 21 lutego 1949 r., Nr K. A. 2/1361/48.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy: w z. Szydłowski, Wicestarosta.

225

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIAT. MOGILEŃSKIEGO z dnia 26 lutego 1949 r. w sprawie doręczenia nakazu karnego.

Na podstawie art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341), zawiadamiam Obyw. Paneckiego Piotra, urodzonego 6 kwietnia 1923, ostatnio zamieszkałego w Kurowie gminy Kurów, powiat Puławy, o nieznanym obecnie miejscu zamieszkania wzgl. pobytu, że w Starostwie Powiatowym w Mogilnie, pokój Nr 15, jest złożony dla niego nakaz karny z dnia 25 lutego 1948, r., Nr K. A. 139/48.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy: St. Jesionowski.

226

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIAT. MOGILEŃSKIEGO z dnia 26 lutego 1949 r. w sprawie doręczenia upomnienia.

Na podstawie art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341), zawiadamiam Obyw. Idziaszka Henryka, urodzonego 10 października 1929 r. w Pakości, powiat Mogilno ostatnio zamieszkały w Pakości przy ul Szeokiej, powiat Mogilno, o nieznanym obecnie miejscu zamieszkania, że w Starostwie Powiatowym w Mogilnie, pokój Nr 15 jest złożone dla niego upomnienie do uiszczenia grzywny z dnia 24 lutego 1948, Nr K. A. 1370/48.

Doręczenie uważa sie za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy: St. Jesionowski.

227

OGŁOSZENIE II. STAROSTY POW. MIĘDZYCHODZKIEGO z dnia 16 lutego 1949 r. w sprawie doręczenia nakazu karnego.

Na zasadzie art. 24 ust. 3 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341), zawiadamia się obyw. Kozłowskiego Michała, syna Franciszka i Wiktorii, urodz. 24 grudnia 1897 r., rzekomo zamieszkały w grom. Brzozowiec, pow. Gorzów, o nieznanym obecnie miejscu zamieszkania względnie pobytu, że w Starostwie Powiatowym w Międzychodzie jest złożony nakaz karny na kwotę 800 zł w sprawie Rej. K. 901/48.

Ogłoszenie uważa się za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

p. o. Starosty Powiatowego: Sznajder Józef.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

OGŁOSZENIE ZARZĄDU GMINNEGO W ŻABIKOWIE z dnia 3 marca 1949 r., dot. Statutu o podatku od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk na rzecz gminy Żabikowo uchwalonego przez Gminną Radę Narodową na posiedzeniu w dniu 30. 11. 1948 r.

Uchwała Nr 64

Gminna Rada Narodowa w Żabikowie działając na podstawie art. 28 ustawy z dnia 11. 9. 1934 r. o organizacji i zakresie działania Rad Narodowych (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 26 z 1946 r.) oraz art. 43 ustawy z dnia 23. 3. 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 294) i art. 32 dekretu z dnia 20. 3. 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 198 z 1947 r.) i §§ 79, 80 i 81 Rozp. Wykonawczego Min. Adm. Publ. i Ziem Odzyskanych z dnia 20. 6. 1947 r. (Dz. R. P. Nr 51, poz. 258) — uchwala niniejszy statut o podatku od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk.

§ 1. Podatkowi od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk podlegają:

1. Przedstawienia kinematograficzne, teatralne, rewiowe, baletowe i kabaretowe,
2. koncerty, deklamacje, recytacje i odczyty,
3. przedstawienia cyrkowe, menażeria, pokazy zwierząt tresowanych,
4. zabawy kostiumowe, taneczne, bale maskowe, dancingi itp.,
5. zabawy ludowe z karuzelami, huśtawkami, z strzelnicami, aparatami do mierzenia siły, aparatami reprodukującymi mechaniczne utwory muzyczne, deklamacje i śpiewy, z grami połączonymi z wygraną w pieniądzach lub przedmiotach, kolejkami amerykańskimi itp.,
6. zawody sportowe, wyścigi konne, samochodowe, kolarskie, motocyklowe, walki zapaśnicze oraz inne widowiska tego rodzaju,
7. wystawy i muzea (z wyjątkiem tych wystaw i muzeów, które nie służą dla celów zarobkowych), panoramy,
8. produkcje muzyczne i artystyczne oraz dancingi w lokalach gastronomicznych,
9. przedsiębiorstwa i instytucje utrzymujące bilardy.

§ 2. Podatek od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk winien być pobrany przez Zarząd Gminny w Żabikowie w następującej wysokości:

1. 5% od stawek od gry w totalizatora,
2. 10% od opłaty za wejście:
a) na przedstawienie opery, dramatu, komedii, na widowiska i występy choreograficzne,
b) na koncerty nie połączone z innymi atrakcjami,
c) do muzeów i na wystawy oraz na odczyty,
d) na ślizgawki,
e) na publiczne zabawy, rozrywki i widowiska nie mające celów zarobkowych i urządzane przez prawnie istniejące stowarzyszenia i kluby oraz na zawody konne, amatorskie imprezy sportowe, pokazy lotnicze i balonowe,
3. 15% od opłaty pobieranej za wejście przez przedsiębiorstwa publicznego wyświetlenia filmów,
4. 20% od opłaty za wejście na pokazy zwierząt tresowanych i do menażerii, na bazary, kiermasze, turnieje, pokazy szachowe i brydgeowe oraz do teatru marionetek,
5. 30% od opłaty za wejście:
a) na przedstawienie farsy, operetki, komedii muzycznej i rewii (przedstawienia składane),
b) na zabawy taneczne, ogrodowe i inne zabawy, rozrywki i widowiska nie połączone z atrakcjami o charakterze kabaretowym,
c) od cyrku i Lunaparku,
d) na wyścigi konne,
6. 50% od opłaty za wejście na pokazy mody, seanse spirytystyczne i pokazy magiczne,
7. 100% od opłaty za wejście na imprezy sportowe zawodowców.

Imprezy, nie wymienione w niniejszym §, podlegają stopie podatkowej grupy najbardziej zbliżonej.

Imprezy o programie składanym podlegają w całości stopie podatkowej wg. tej części programu, od której przypada najwyższa stopa podatkowa.

§ 3. Zwolnienia i ulgi w podatku od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk mogą być stosowane na podstawie uchwały Gminnej Rady Narodowej o ile:

a) przedstawienia, które służą wyłącznie nauczaniu w zakładach naukowych, publicznych i prywatnych lub też, które za zezwoleniem władz szkolnych urządzane są wyłącznie dla uczniów tych zakładów lub ich rodzin,

b) przedstawienia, z których dochód przeznacza się wyłącznie i bezpośrednio na cele dobroczynne, z góry określone, jeżeli z nimi nie są połączone zabawy taneczne i o ile wszystkie czynniki, biorące udział w organizacji imprezy (artyści, orkiestra, właściciel lokalu itp.) zrzekną się na tenże cel dobroczynny przypadającego im dochodu,

c) zabawy, które służą wyłącznie do rozwoju młodzieży lub też ćwiczeń cielesnych, nie zwalnia się jednakże od podatku takich zabaw, które połączone są z totalizatorem, zakładami lub tańcami,

d) zabawy, urządzane przez poszczególne osoby w prywatnych mieszkaniach, oraz zabawy reprezentacyjne, urządzane przez urzędy publiczne, o ile nie pobiera się w zamian zapłaty ani za zabawy, ani też za trunki lub jedzenie; pomieszczeń klubowych nie uważa się za mieszkanie prywatne.

§ 4. Podatek od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk pobrany będzie przez Zarząd Gminny w Żabikowie w formie dodatku procentowego do ceny nabytego biletu wstępu (podatek biletowy); w przypadkach, gdy uczestnictwo w publicznych zabawach, rozrywkach i widowiskach nie jest uzależnione od nabycia biletów wstępu, podatek będzie wymierzony w sposób ryczałtowy.

Podatek biletowy opłacać mają osoby nabywające bilety wstępu na wszelkie publiczne zabawy, rozrywki i widowiska; inkasuje go na rzecz gminy równocześnie z pobraniem opłaty za bilety przedsiębiorstwo lub osoba urządzająca imprezę i ona jest za podatek ten odpowiedzialna. Przedsiębiorstwo lub osoba urządzająca imprezę będzie otrzymywała za te czynności od Zarządu Gminnego w Żabikowie wynagrodzenie w wysokości 3% od zainkasowanych sum.

Podatek ryczałtowy winien być zapłacony przez przedsiębiorstwo lub osoby urządzające publiczne zabawy, rozrywki lub widowiska.

§ 5. O każdej zabawie lub innej imprezie należy zawiadomić Zarząd Gminny w Żabikowie najpóźniej na dwa dni wcześniej przed terminem, w którym impreza ma być urządzona. Imprezy wolne od podatku podlegają także zgłoszeniu. Zarząd Gminny będzie wydawał potwierdzenie zgłoszenia imprezy.

Do zgłoszenia wszelkich imprez obowiązany jest zarówno przedsiębiorca bądź osoba urządzająca jako też właściciel lub dzierżawca pomieszczeń, w których odbywa się zabawa.

Zarząd Gminny może dla zabaw urządzanych przez poszczególnych przedsiębiorców lub osoby uznać jednorazowe zgłoszenie za wystarczające dla szeregu zabaw.

§ 6. Podatek obliczany będzie wg. ceny i liczby wydanych biletów wstępu. Przy obliczaniu nie bierze się w rachubę biletów wydanych bezpłatnie; ilość tych biletów winna być jednakże z góry zgłoszona, nie może jednak przekroczyć 10% ogólnej liczby biletów. Cena podana na bilecie będzie służyć za podstawę opodatkowania, także wtedy, jeżeli bilet został wydany faktycznie po cenie niższej, natomiast w razie pobrania kwoty wyższej od ceny podanej na bilecie, podatek obliczony będzie wg. tej faktycznie pobranej kwoty.

Przez ceny biletów wstępu rozumie się ogólną wysokość kwoty, pobranej na rzecz przedsiębiorcy bądź osoby urządzającej. Opłaty za katalogi lub programy włącza się do ceny biletów, jeżeli warunkiem wstępu jest nabycie katalogu lub programu.

§ 7. Przy zgłoszeniu urządzanych imprez przedsiębiorca lub osoba urządzająca powinna złożyć Zarządowi Gminy w Żabikowie bilety przeznaczone do sprzedaży. Na biletach muszą być podane numery bieżące, nazwa przedsiębiorstwa, termin, miejsce i rodzaj widowiska bądź zabawy jako też cena biletu lub wzmianka, że jest on bezpłatny. Zarząd Gminny winien bilety ostemplować. Jeżeli Zarząd Gminny będzie posiadał własne bilety widowiskowe, przedsiębiorca lub osoba urządzająca, obowiązana jest zaopatrzyć się w te bilety w Zarządzie Gminnym.

Zarząd Gminny może czynić wyjątki od powyższych wymagań, dotyczących treści biletów, jak również zaniechać ich ostemplowania.

Przedsiębiorca bądź osoba urządzająca może zezwolić na udział w zabawie jedynie po okazaniu i skasowaniu ostemplowanych biletów.

Przedsiębiorca bądź osoba urządzająca imprezy obowiązana jest przechowywać przez 30 dni wszelkie dowody, dotyczące ilości sprzedanych biletów i okazać je na żądanie Zarządu Gminnego w Żabikowie.

§ 8. Dla restauracyj, kawiarń itp. zakładów, w których odbywają się widowiska sceniczne, świetlne albo produkcje muzyczne lub które posiadają dla publiczności instrumenty muzyczne albo urządzenia do gry (np. bilard) dla sal do tańca, przedsiębiorstw, widowisk i zabaw wędrownych oraz stowarzyszeń i klubów, w których odbywają się gry towarzyskie podatek określony będzie w kwotach ryczałtowych w wysokości ustalonej przez Zarząd Gminny w Żabikowie.

§ 9. Jeżeli przedsiębiorca bądź osoba urządzająca imprezy naruszy przepisy zawarte w poprzednich paragrafach, na skutek czego brak będzie danych do ustalenia wysokości podatku, Zarząd Gminny określi podatek w takiej wysokości, jak gdyby wszystkie miejsca rozporządzalne zostały rozsprzedane po cenach zwykłych. Na ustaloną w ten sposób należność podatkową Zarząd Gminny doręczy przedsiębiorcy bądź osobie urządzającej nakaz płatniczy z wyznaczeniem 7-dniowego terminu wpłaty przypadającej należności do kasy Zarządu Gminnego.

Podatek powinien być wpłacony do kasy Zarządu Gminnego w Żabikowie nie później niż w 3 dniu po zainkasowaniu, bądź — jeżeli chodzi o podatek ryczałtowy — po urządzeniu publicznej zabawy, rozrywki lub widowiska. W razie niedotrzymania tego terminu Zarząd Gminy może od przedsiębiorcy bądź osoby urządzającej ponownie publiczną zabawę, rozrywkę lub widowisko zażądać zabezpieczenia w postaci kaucji pieniężnej albo też uiszczenia z góry całości lub części należności z tytułu przypadającego podatku.

Również w razie zgłoszenia jednorazowych zabaw Zarząd Gminny może zażądać z góry kaucji w wysokości przypuszczalnego wpływu podatkowego.

§ 10. Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1949 r. po zatwierdzeniu go przez Prezydium Pow. Rady Narodowej w Poznaniu i ogłoszeniu w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Jednocześnie unieważnia się uchwałę Gm. Rady Narodowej w Żabikowie z dnia 9. 11. 1946 r. (pkt. 5 protokół Nr 18) w sprawie pobierania podatku od publ. zabaw, rozrywek i widowisk.

Gminna Rada Narodowa w Żabikowie:
Przewodniczący St. Kiełbasiński.

*

L. dz. I-9/1/49. Statut niniejszy zatwierdzony uchwałą Prezydium Powiat. Rady Narodowej w Poznaniu z dnia 21 stycznia 1949 r. Nr 8/139/48 — podaję do publicznej wiadomości.

Żabikowo, dnia 3 marca 1949 r.

Wójt Gminy Żabikowo: Fr. Giglewicz.

STATUT

o opłatach administracyjnych na rok 1949 na rzecz gminy Żabikowo, uchwalony przez Gm. Radę Narodową na posiedzeniu w dniu 30. 11. 1948 r.

Uchwała Nr 64.

Gminna Rada Narodowa w Żabikowie, działając na podstawie art. 28 ustawy z dnia 11. 9. 1944 r. o organizacji i zakresie działania rad narodowych (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 26 z 1946 r.) oraz art. 43 ustawy z dnia 23. 3. 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 294), art. 10 dekretu z dnia 20. 3. 1946 r. o finansach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 199) i § 6 rozp. wykonawczego do dekretu o finansach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 259) — uchwala niniejszy statut o opłatach administracyjnych na rzecz gminy Żabikowo w r. 1949.

§ 1. Zarząd Gminny pobierać będzie następujące opłaty administracyjne od wniosków (podań) wnoszonych do Zarządu Gminnego oraz za czynności i poświadczenia urzędowe — w następującej wysokości:

1.	za wszelkiego rodzaju wnioski (podania), odwołanie w sprawach podatkowych i innych składane do Zarządu Gminnego	50,— zł
	— od każdego załącznika	10,— „
2.	za poświadczenia własnoręczności podpisów na wnioskach i dokumentach (od każdego podpisu)	50,— „
3.	za poświadczenie zgodności odpisu z oryginałem różnych pism i dokumentów (za wyjątkiem odpisów dokumentów żądanych dla celów ewid. ruchu ludności)	50,— „
4.	za poświadczenie zamieszkania wg. wzoru i na biletach kolejowych oraz na innych drukach i dokumentach	50,— „
5.	za ustne i pisemne wskazanie adresu	50,— „
6.	za druki kart meldunkowych od 1 karty	5,— „
7.	za wszelkiego rodzaju zaświadczenia w różnych sprawach	50,— „
8.	za dowody tożsamości (dowody osobiste)	50,— „
9.	za kartę wraz z tabliczką rowerową	100,— „
10.	za przedłużenie ważności karty rowerowej	50,— „
11.	za kartę motocyklową wraz z tabliczką od mtc. do 100 cm:	
	a) dla robotników i prac. umysł. za okazaniem dowodu zatrudnienia w instytucjach państw., samorząd., społecznych lub prywatnych — zarabiających do 15.000,— zł miesięcznie	500,— „
	b) dla wszystkich innych zarabiających powyżej 15.000,— zł	1.500,— „
12.	za przedłużenie ważności karty motocyklowej	500,— „
13.	za dowód tożsamości konia	100,— „
14.	za świadectwo pochodzenia zwierząt:	
	a) od krowy	100,— „
	b) od świni do 6 miesięcy	50,— „
	c) od świni ponad 6 miesięcy	100,— „
	d) od cielaka	50,— „
	e) od owcy i kozy	50,— „
15.	za znaczek rejestracyjny dla psa	75,— „

Opłaty administracyjne za czynności Urzędu Stanu Cywilnego pobierane będą zgodnie z rozporządzeniem Min. Adm. Publ i Z. O. z dnia 23. 3. 1948 r. o taryfie opłat za czynności urzędów stanu cywilnego i władz nadzorczych (Dz. U. R. P. Nr 21 poz. 150).

§ 2. Opłaty administracyjne będą pobierane przez Zarząd Gminny w specjalnych znaczkach, naklejanych na podanie, zaświadczenie wzgl. dokumenty i kasowanych mechanicznie lub ręcznie tak, aby nie mogły być powtórnie użyte.

§ 3. Zarząd Gminny może upoważnić wójta gminy do zwolnienia w wyjątkowych wypadkach, od opłat administracyjnych ubogiej ludności i inwalidów wojennych, lecz decyzja wójta w takich wypadkach winna być odnotowana na podaniu, wzgl zaświadczeniu lub dokumencie, stwierdzająca, że dana osoba została zwolniona od opłaty z powodu ubóstwa.

§ 4. Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1949 r. po zatwierdzeniu go przez Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Poznaniu i jednocześnie tracą moc obowiązującą wszystkie poprzednie uchwały Gm. R. N. w sprawie poboru opłat administracyjnych.

Żabikowo, dnia 11 grudnia 1948 r.

Gminna Rada Narodowa w Żabikowie
Przewodniczący: St. Kiełbasiński.

*

L. dz. I-9/1/49. Statut niniejszy zatwierdzony uchwałą Prezydium Powiat. Rady Narodowej w Poznaniu z dnia 21 stycznia 1949 r. Nr 8/139/48 — podaję do publicznej wiadomości.

Żabikowo, dnia 3 marca 1949 r.

Wójt Gminy Żabikowo: Fr. Giglewicz.

ZAGUBIONE DOKUMENTY

Zgłoszono celem unieważnienia o zagubieniu (skradzeniu) nast. dokumentów:

Panfil Władysław, Kuczki, gmina Orzeszków, pow. Turek. kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Kalisz.

Kujawa Wacław, Podgórzyn, pow. Żnin. pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych Nr 25664, wydane dnia 28 marca 1947 przez Wojew. Urząd Samoch. Poznań.

Poznański Dziennik Wojewódzki wychodzi co poniedziałek. Materiały do ogłoszenia przesyłać należy Redakcji do środy, godz. 13, w razie nadesłania materiałów po tym terminie, ogłoszenie nastąpi w następnym tygodniu.

Prenumeratę należy uiszczać z góry każdego kwartału bez wezwania ze strony Administracji, gdyż rachunków nie wysyła się.

Adres redakcji i administracji: Poznań, Urząd Wojewódzki, Plac Kolegiacki 17. Konto P. K. O. Nr V-4023 Poznański Dziennik Wojewódzki.

Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedynczych numerów należy wnieść do Administracji najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru dziennika.

Tłoczono w Drukarni PPZG. Okr. Poł. w Poznaniu, ul. Składowa Nr 3 — 431/49 K-60315